

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. április 11. XIV. Évfolyam 8. szám

Az első és végső körmenet – és ami között van

A virágvasárnapkal Jézus földi életének a finiséhez értünk. A **finis**: a sportban a **verseny befejező része**, a hajrá, amikor a versenyző minden erejét beleadja a győzelem vagy a lehető legjobb helyezés elérése érdekében. Végső erőfeszítés, iram. Az a **megnövelt teljesítmény**, amivel az adott versenyző a győzelmet vagy a jobb helyezést igyekszik elérni. Átvitt értelemben: **végső szakasz** egy határidő lejártához közel, amikor sürget a kiszabott idő valaminek az elvégzésére, s többé már nem lesz rá lehetőség, ha elmulasztjuk.

Virágvasárnapon elkezdődött a végső szakasz, Jézus Jeruzsálemba való bevonulására emlékezve lezajlott a legnagyobb Mű nyitánya. A dráma középpontjában Jézus áll, aki előre ismeri sorsát. Mindenki a közelgő húsvétot várja, de egyedül csak Ő tudja, hogy ez egybeesik az élete feláldozásával, illetve odaadásával. Nem akarta elodáztatni a lehetőséget, sürgette az irántunk való szeretete, hogy befejezze megkezdett művét.

A dráma megjelenését online követhettük az Evangéliumban. A barkaszenteléshez kapcsolódóan hallhattuk, hogy Jézus hogyan vonult be számárháton Jeruzsálemba. Láthattuk, amint előtte is és utána is ujjongó emberek vonultak. Ez volt **Jézus első körmenete**, amit mi már a feltámadás fényében szemlélhetünk. Láthatjuk ezt a menetet pontosan úgy, ahogyan a körmeneteinkben megszoktuk: az Oltáriszentség előtt és utána is vonulunk. Milyen lélekemelő, szívmengető, dicsőséges menetnek kell, legyen ez számomra, számunkra! Mennyi örömet, dinamizmust, tiszteletet fedezhetünk fel benne! Ugyanakkor elgondolkodtató, mennyire tud időnként siralmassá, unottá, sablonossá válni egy ilyen alkalom. Köztünk van, velünk halad a Mester, és az örömet, emelkedettséget mégsem mindig érzékeljük kellőképpen. Talán mindenkivel előfordult, talán én vagyok az egyetlen, aki ekként is átélte már ezt az eseményt: Csak meneteltem, mert a liturgikus rendbe kapcsolódva most épp ez a „dolgom”, de a lelket nem járta át az Úr jelenléte általi ujjongás. Talán időnként még szóltam is a mellettem haladóhoz, összevissza bámészkodtam a Mesteremen való csügges helyett. Persze ahhoz, hogy öröm legyen bennem, folyamatosan szemem előtt kell tartanom, számomra ki is az Úr Jézus valójában? Mennyire ápolom, ápolom-e kellőképpen a Vele való kapcsolatomat? Tudok-e Vele bensőséges kapcsolatba kerülni, szüntelenül törekszem-e erre? Meg-megkísért a belenyugvás gondolata, hogy beérem kevesebb, megnyugtassam magam, mások is így állnak ezen a téren, Jézus így is szeret engem.

Bőségesen szakadtak ránk nehézségek a nagybőjtben, mindenkinek jutott belőle. Nemcsak a szereteteink miatt van bennünk aggodalom, hanem az egész emberiségért, szívünknek azonban meg kell telnie reménnyel és örömmel. Jézus legyőzte a halált, és mi, akik hiszünk Benne, az Ő győztes csapatához tartozunk. Jézus egyenként számon tart bennünket, boldogítani, éltetni akar, személyes találkozásra, kapcsolatra vágyik mindnyájunkkal.

A múlt heti számunkban megjelent megosztásokban a testvérek leginkább ajándéknak tekintették a rendkívüli körülményeket, melyet elcsendesedésre, hitük újjáélesztésére fordítottak.

Most komoly elhatározás van bennem is, mert soha többé nem akarom egyetlen pillanatra sem szemem elől téveszteni életem középpontját. Szentségimádás alkalmával annyi

tudatosítást végzek, hogy érezzem valóságos jelenlétét. Nem létezik, hogy ne tudjam örömmel élni a Vele töltött időt! Hányszor kispóroltam ezt a munkát. Most ajándékba kaptam rá az időt, hogy gyakorolhassam, s hálás vagyok, hogy ez megadatott. Nem tudok már lemondani a Mesteremmel való együttlét öröméről. Nem csupán az ünnepeket kívánom a Vele való meghitt kapcsolatban élni, hanem a hétköznapijaimat is.

Hitem ajándékozója, teremtetője, tárgya, célja szüntelenül velem van Igéjében, szentségeiben, Lelke által, kapcsolataimban, Egyházunkban, találkozásaimban, feladataimban, közösségünkben. Ez folytonos belső ujjongásra készítet. Megkezdtem életem körmenetét Jézussal, ami a húsvéti reményeim szerint a mennyei seregek dicső körmenetében folytatódik. Mindenki csatlakozhat hozzánk. *Kurczina Terézia SJC*

Krisztus él!

Velem van az élő Krisztus
napjaim folyamán;
Nem szomorít a végeesség,
sosem fáj a magány.

Velem van az élő Krisztus,
csügghetek a szaván;
Megnöveli a reményem,
akármilyen parány.

Húsvét napján legyőzetett
Általa a halál;
Velem jár az élő Krisztus,
lábam célba talál.

Összetartozásuk és egységünk erősítésének reményében folytatjuk a testvérek megosztásait a nehéz helyzetben megélt tapasztalatokról:

„Nehezen élem meg ezeket a rendkívüli napokat. Eleinte nagyon örültem, hogy itthonról végezhetem a munkámat és saját magam oszthatom be az időmet. Azt gondoltam, a magam ura lehetek, de hamar rájöttem, hogy nagyon nem így van. Családommal együtt közösségi ember vagyok, így hamarosan hiányozni kezdtek előbb a közeli hozzátartozók, majd a közösséghez tartozó és távoli ismerősök is. A technika csodáival valamelyest ezt kompenzáltuk a hétköznapiokban. Barátaink és ismerőseink küldték az egyre több csodálatos lelki feltöltődéshez a linkeket, amikből tudtunk válogatni.

Mivel többet vagyunk együtt a családtagjainkkal, ezért úgy gondoltam, hogy most több lehetőségünk lesz a közös imákra, gondolatokra és a lelki beszélgetésekre. Valamiért nem így sikerült. A közös étkezések száma megnőtt, és legalább ekkor, étkezés előtt és után közösen tudtunk imádkozni. A linkeket mindig csak küldtük tovább egymásnak nagy szeretettel, de valahogy nem sikeredett együtt meghallgatni azokat. Mindig volt valami más feladata valakinek, jó esetben ketten valamelyik családtagommal sikerült elmélkednem, mindig valaki hiányzott a körből.

A vasárnap jöttétől áttörést reméltem. Nagy nehezen kiválasztottuk, hogy melyik szentmisét nézzük és hallgassuk közösen. Először nagyon furcsa volt számomra, nem igazán tudtam átadni magamat az élménynek. Figyeltem az ebédre, a szomszédban folyó munkálatokra és minden másra, csak nem arra, amire kellett volna.

Az áldozási résznél nagyon vágytam Krisztus után, mély fájdalom fogott el a tehetetlenségben. Akkor jöttem rá, hogy valójában a kapcsolat, kapcsolatok hiányoznak. Az a bizonyos kapocs, amit a testvérekkel a közösségben szoktam megélni: a megszokott hely, idő, személyek.

Tavasza a karitás csoporttal több programot is szerveztünk, amiket a korlátozások bevezetése miatt már nem tudtunk megvalósítani. Közéjük tartozott a pénteki keresztút is, amit nem végezhattünk a templomban. A tagokkal megállapodtunk abban, hogy a rendkívüli helyzet miatt mindenki a saját otthonában végzi el a megbeszélte órában. Próbáltam összeszedni a családomat, de ekkor is más „fontosabb” dolguk akadt. Egyik családtagom a keresztút elején tartott velem, a mási a végén, a közepe felé nekem jött közbe valami, így nehezen sikeredett ez az ima, amit nagyon sajnáltam.

Továbbra is kaptam a lelki fejlődést segítő jobbnál jobb linkeket. Valamelyik megérintett, mások felett elsiklottam, mindegyik megmagyarázhatatlan hiányérzetet hagyott bennem. Múlt pénteken hamar sikerült végezni a munkámmal, amikor érkezett az üzenet, hogy Teréz nővér élőben közvetíti a keresztutat otthonából. Gyorsan elővettem a gyertyát, kihangosítottam a telefont, hogy amíg összekapom magam, addig is halljam, mit mond Teréz.

A harmadik állomás elejére teljes nyugalomba kerültem. Átéléssel hallgattam Terézt, mikor megakadt a hangja, én is nagyot nyeltem, eltöltött az öröm, milyen jó hallani, akit személyesen is ismerek. Kicsit elérékenyültem, ezt érzékelték a családtagok is, csitították egymást. Szépen sorban és csöndben mindannyian körém gyülekeztek, leültek mellém és együtt imádkoztunk a kereszt és a gyertya fénye mellett. Mindenki hallgatta Teréz nővért, én pedig valami megmagyarázhatatlan dolgot éreztem. Talán a várva várt kegyelem lepett meg. Még aznap kaptunk egy másik linket Ács Józseftől, amiben szintén nagyon jó volt viszontlátni az ismerős arcokat. Ezután egyházközségünk tagjaitól folyamatosan érkeztek lelki feltöltődéshez való anyagok. Számomra fontos látni és hallani titeket, megerősít ebben a szokatlan helyzetben. Mindnyájatoknak köszönöm a szolgálatotokat, jóleső érzés, hogy ha nem is személyesen, de így távolból is összetartozunk, gondolunk egymásra ezekben a nehezen megélhető napokban is.

Mindenkinek jó lelki feltöltődést és áldott húsvétot kívánok!" *Görbéné Tímár Ildikó*

„A járvány miatt sokan kerültünk nehéz helyzetbe. Szűk családomban ketten maradtak munka nélkül. Így a gyerekeim, akik eddig nem nálam voltak, most hazajöttek, együtt vagyunk. Ez közelebb hoz bennünket egymáshoz.

Egy évvel ezelőtt egy pályázat útján kamatmentes kölcsönt igényeltem a házunk ablakainak és fűtésrendszerének korszerűsítésére. A project húzódott, mert a kivitelezőnek csúsztak a munkái a járvány miatt nem kaptak anyagokat, nem dolgoztak a munkásai. A hitel rendelkezésre tartási ideje majdnem lejárt, a cég pedig nem tudta, mikor tudják elvégezni a munkát - ekkor már egy éve dolgoztam azon, hogy a korszerűsítés megvalósuljon, mivel a pályázat igen szerteágazó, bonyolult folyamat. Kezdtém kilátástalannak ítélni a helyzetet, mivel a pénz egy részét a bank már elutalta a cégnek, de a munka sehol.

Kiáltottam az Úrhoz: Uram, Te jössz! Én már nem tudok semmit tenni, de előttem semmi nem lehetetlen. Két nap múlva telefonáltak, hogy kiszállítják a napelemeket a tetőre, de még mindig nem tudták megmondani, mikor szerelik be. Ismét két nap elteltével jelezték, hogy néhányan visszaálltak náluk a munkába, másnap tudnak jönni.

Köszönöm, Uram!

A tartószerkezetet felrakása közben derült ki, hogy törnek a cserepek, nem tudják folytatni a munkát, szerezzek jó cserepet másnapra. A tűzépen nincs hasonló cserép sem, nem tudtam, mi lesz. Ismét imádkoztam: Uram, cserépre lenne szükség, én ezt nem tudom elintézni, hogy holnap reggelre itt legyen. Fogalmam sincs, honnan lehet szerezni. A Péceli és Rákosmenti facebook csoportban megosztottam a tetőcserép fényképét, majd egyszerűen csak vártam.

Másnap reggel 8-kor egy hölgy jelezte, van 1600 régi, ingyen elvihető cserepe, de nem tudta megmondani, milyen. Kevés időm maradt a beszerzésre. Belső indításra a magánházhoz mentem, ahol az ács cserélte a tetőt, s a leszedett cserepek pontosan olyanok voltak, mint ami nekem kellett. Ingyen megkaptam.

Dicsőség Neked, Uram, az iránymutatásért, a segítségért!

Boldogan és hálás szívvel jöttem haza a pótcserepekkel. Átéltam, hogy ha hiszünk, meglátjuk Isten dicsőségét!

Varga László püspök atya gondolatai vezérfonalként vannak jelen az életemben: Az ima nem ismer határokat, a kegyelmet nem lehet karanténba zárni. Kérd el, élj vele és add tovább!"

Aranyosmaróthy Katalin

Az Isteni irgalmasság ünnepének története

Szent Fausztina magán-kinyilatkoztatásaiban, látomásaiban párbeszédet folytatott Jézussal, melyben - a nővér Naplója alapján - Jézus kérte, hogy húsvét utáni első vasárnapja legyen **az isteni irgalmasság** napja. II. János Pál pápa 2000. április 30-án kihirdette az isteni irgalmasság ünnepét az egész világra. Ugyanezen a napon avatták szentté Fausztina nővért.

Húsvét ünnepének kimeríthetetlen forrásaihoz szorosan hozzátartozik az Isteni Irgalmasság kilenced, amelyet nagypénteken kell elkezdeni.

Mi az Isteni Irgalmasság ünnep és az Irgalmasság rózsafüzér ima? Szent Fausztina nővér Naplójából idézzük:

"Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány ... Kis idő múlva azt mondta Jézus: Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: Jézusom, bízom Benned." "Azt kívánom, hogy a képet ... Húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg. Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!" "Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el."

Szent Fausztina nővér - családi nevén Faustyna Kowalska Lengyelországban született 1905. augusztus 25-én. Egész életében következetesen törekedett az Istennel való mind bensőségebbre egyesülésre.

"Ma téged küldelek az egész emberiséghez irgalmasságom üzenetével" - mondta Jézus Fausztina nővérnek. Szent Fausztina azt a feladatot kapta Jézustól, hogy az emberekkel megismertesse az Isteni Irgalmasság tiszteletének formáit, azokat a gyakorlatokat, amelyeknek az a célja, hogy határtalanul bízzunk Isten jóságában, és mindenki törekedjen arra, hogy irgalmas szívű legyen embertársaihoz: *"Felebarátaid iránt mindig és mindenhol irgalmasságot kell tanúsítanod. Ez elől nem térhetsz ki sem kényszerre hivatkozva, sem kifogással, sem bocsánatkéréssel."*

Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére

Ezt a rózsafüzért Jézus Vilniusban 1935. szeptember 13-14-én diktálta Fausztina nővérnek bocsánatért könyörgő, Isten haragját lecsillapító imaként. (vö. Napló 474-476). Ebben az imában az imádkozó felajánlja az Atyaistennek Jézus Krisztus Testét, Véré, Lelkét és Istenségét saját maga, felebarátai és az egész világ bűneinek bocsánataért. Mialatt egyesül Jézus áldozatával, hivatkozik arra a szeretetre, mellyel a Mennyei Atya Fiában megajándékozott minden embert.

Ebben az imában irgalmat kérünk magunknak és az egész világnak. Ezzel is az irgalmasság cselekedetét gyakoroljuk.

"Ha ezt az imát haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket."

Az általános ígéret így hangzik:

"Úgy tetszik nekem, hogy ez által az ima által mindent megadjak, amire engem kértek, ... ha ez megegyezik akaratommal."

Az Irgalmasság órája

1937 októberében Krakkóban Fausztina nővér figyelmét az Úr Jézus halála órájának tiszteletére hívta fel:

"Valahányszor hallod, hogy hármát üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban, dicsőítsd és magasztald; hívd le az egész világra hatalmát, főleg a szegény bűnösökre, mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára".

"Ebben az órában - mondta Jézus - kéresekkel mindent elnyersz magad és mások számára. Ebben az órában lépett a kegyelem a világba: az irgalom legyőzte az igazságosságot."

Jézus ezeket mondta:

„Bárki, aki legalább egyszer elimádkozza ezt, halála óráján tapasztalni fogja nagy irgalmamat... Ez az ima a vihart is lecsendesítheti... Fontos ezt az imát haldoklók mellett imádkozni! Megbékélést hoz a halál perceiben!"

Keresztvetés

A rózsafüzér első három kis szemére: **Miatyánk... Üdvözlégy... Hiszekegy...**

Ezután öt tized következik: mindegyik egy nagy és tíz kis szemből áll.

Nagy (önálló) szemre:

Örök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Testét és Vérét, Lelkét és Istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Kis szemekre (10):

Jézus fájdalmas szenvedéséért - irgalmazz nekünk és az egész világnak!

Záró ima az öt tized után – háromszor:

Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten, irgalmazz nekünk és az egész világnak!

Ámen.

Keresztvetés

- **Templomunk** nagyszombaton 9-17, csütörtöki napokon 8-21 óra között felügyelet mellett **nyitva áll** az előírásokat betartó imádkozni vágyakozók előtt.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG,
PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.otthonunk@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!